

Středa, 14. března 2018

P8_TA(2018)0076

Reforma systému vlastních zdrojů Evropské unie

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2018 o reformě systému vlastních zdrojů Evropské unie na období 2014–2020, (2017/2053(INI))

(2019/C 162/07)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 311 a čl. 332 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na články 106a a 171 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie ⁽¹⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie ⁽²⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků ⁽³⁾,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 21. září 2017 s názvem „Spravedlivý a efektivní systém zdanění v Evropské unii pro jednotný digitální trh“(COM(2017)0547),
- s ohledem na své usnesení ze dne 29. března 2007 o budoucnosti vlastních zdrojů Evropské unie ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. června 2011 s názvem „Investice do budoucnosti: nový víceletý finanční rámec pro konkurenceschopnou, udržitelnou a inkluzivní Evropu“ ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. dubna 2014 s názvem „Jednání o VFR na období 2014–2020: poučení a budoucí směřování“ ⁽⁶⁾,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 16. dubna 2014 o návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie ⁽⁷⁾,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 17. prosince 2014 ⁽⁸⁾ o systému vlastních zdrojů Evropských společenství,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2016 ⁽⁹⁾ o přípravě povolební revize VFR na období 2014–2020,
- s ohledem na zprávu s názvem „Budoucí financování EU – závěrečná zpráva a doporučení skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje“ z prosince 2016,
- s ohledem na článek 1 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 105..

⁽²⁾ Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 29..

⁽³⁾ Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39..

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 27 E, 31.1.2008, s. 214..

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 380 E, 11.12.2012, s. 89..

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 443, 22.12.2017, s. 11..

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 443, 22.12.2017, s. 994..

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 294, 12.8.2016, s. 82..

⁽⁹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0309.

Středa, 14. března 2018

- s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru a stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod, Výbor pro rozpočtovou kontrolu, Hospodářského a měnového výboru, Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a Výboru pro ústavní záležitosti (A8-0041/2018),
- A. vzhledem k tomu, že podle Římské smlouvy ze dne 25. března 1957 mělo být Evropské hospodářské společenství financováno z příspěvků členských států pouze po přechodnou dobu, a následně pak systémem vlastních zdrojů;
- B. vzhledem k tomu, že na zasedání Evropské rady v Lucemburku v dubnu 1970 bylo rozhodnuto o systému vlastních zdrojů, kterým by skončily příspěvky členských států a byly zavedeny dva skutečné vlastní zdroje, totiž zemědělské dávky a cla, které byly doplněny o třetí zdroj založený na dani z přidané hodnoty (DPH);
- C. vzhledem k tomu, že v červnu 1988 zavedla Evropská rada ještě jeden vlastní zdroj založený na HND členských států s odůvodněním, že příjmy plynoucí z dosavadních vlastních zdrojů nestačí k pokrytí celkových výdajů z rozpočtu EU;
- D. vzhledem k tomu, že podíl zdroje založeného na HND vzrostl z 11 % v roce 1988 na 69 % v roce 2014, čímž se z tohoto „doplňujícího“ a „vyrovnávacího“ zdroje stal de facto největší zdroj příjmů do rozpočtu EU; vzhledem k tomu, že zdroj založený na DPH dnes pokrývá zhruba 12 % rozpočtu EU, tradiční vlastní zdroje (cla, zemědělské dávky a dávky z cukru a izoglukózy) okolo 13 % a zbývající procentní podíl pokrývají jiné příjmy, mezi něž patří daně z příjmu zaměstnanců EU nebo pokuty vybrané od společností za porušení pravidel hospodářské soutěže;
- E. vzhledem k tomu, že od roku 1984, kdy byla na zasedání Evropské rady ve Fontainebleau zavedena tzv. britská sleva, kterou se vrací Spojenému království zpět 66 % jeho čistého příspěvku, byly postupně zavedeny další slevy a mechanismy oprav ve snaze řešit nedostatky tzv. „operační rozpočtové bilance“ některých členských států; vzhledem k tomu, že takovéto opravy se v současnosti týkají především buď snížení financování opravy pro Spojené království, nebo hrubého snížení příspěvku založeného HND nebo DPH;
- F. vzhledem k tomu, že Parlament v posledním desetiletí v řadě usnesení poukázal na problémy a složitost systému vlastních zdrojů EU a opakovaně vyzýval k zásadní reformě, která by systém zjednodušila a zvýšila jeho transparentnost a demokratičnost, s tím, že jednou z reform by mělo být zavedení nových a skutečných vlastních zdrojů, které by postupně a v míře možností nahradily příspěvky založené na HND;
- G. vzhledem k tomu, že v roce 2011 přišla Komise s ambiciózním souborem legislativních návrhů týkající vlastních zdrojů (COM(2011)0510), který předložila spolu s návrhy VFR na období 2014–2020, s cílem dosáhnout zjednodušení příspěvků členských států, zavést nové zdroje – reformovanou DPH a daň z finančních transakcí – a uskutečnit reformu mechanismů oprav; vzhledem k tomu, že Rada tyto návrhy ignorovala;
- H. vzhledem k tomu, že výsledkem jednání o VFR na období 2014–2020 bylo ustavení skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje, jejímiž členy jsou zástupci všech tří hlavních orgánů EU a jejímž předsedou se stal Mario Monti; vzhledem k tomu, že v prosinci 2016 předložila skupina svou závěrečnou zprávu a doporučení, které jsou základem pro vypracování postoje Parlamentu obsaženého v tomto usnesení; zdůrazňuje, že tato zpráva byla přijata jednomyslně všemi členy skupiny včetně členů jmenovaných Radou;
1. konstatuje, že Komise předloží své návrhy týkající se VFR na období po roce 2020 do května 2018; žádá, aby budoucí VFR navržený Komisí obsahoval ambiciózní návrhy na revizi rozhodnutí o vlastních zdrojích a všech s ním souvisejících legislativních aktů a na zavedení nových vlastních zdrojů; zdůrazňuje, že při nadcházejících jednáních mezi Radou a Parlamentem se k výdajové i příjmové stránce příštího VFR bude přistupovat jako k jedinému celku; prohlašuje, že bez odpovídajícího pokroku v oblasti vlastních zdrojů nebude dosaženo dohody o VFR;
2. předkládá toto usnesení s cílem vyjádřit svůj postoj k hlavním prvkům reformy systému vlastních zdrojů EU, včetně složení souboru nových vlastních zdrojů, a také k prvkům současného systému, které by měly být zachovány; vyzývá Komisi, aby náležitě zohlednila postoj Parlamentu při přípravě legislativních návrhů týkajících se vlastních zdrojů EU, které by měly být ambiciózní svým rozsahem a měly by být předloženy společně s návrhy VFR na období po roce 2020; je přesvědčen, že je naprosto nutné dosáhnout výrazného pokroku na příjmové straně rozpočtu EU, který by usnadnil dohodu o příštím VFR;

Středa, 14. března 2018

I. PRÁVNÍ RÁMEC A ROZHODOVACÍ PROCES

3. připomíná, že v článku 311 SFEU se stanoví: „Unie si zajistí prostředky nezbytné pro dosažení svých cílů a pro úspěšné provádění svých politik. Rozpočet je financován plně z vlastních zdrojů; jiné příjmy tím nejsou dotčeny“; zdůrazňuje proto, že právní požadavek, aby byly rozpočtu EU zajištěny skutečné vlastní zdroje, vyplývá přímo ze Smlouvy;

4. připomíná, že článek 310 SFEU stanoví, že „rozpočet EU musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů“, proto poznamenává, že by příjmy měly pokrývat veškeré výdaje, jak jsou každoročně schváleny rozpočtovým orgánem; zdůrazňuje, že rozpočet EU nemůže skončit na konci roku schodkem a ani jej nelze financovat půjčením si peněz na finančních trzích;

5. konstatuje, že hlavní legislativní akt, který stanoví ustanovení týkající se systému vlastních zdrojů, tzv. rozhodnutí o vlastních zdrojích, přijímá Rada jednomyslným rozhodnutím po konzultaci s Parlamentem a že toto rozhodnutí musí ratifikovat všechny členské státy; zdůrazňuje, že jde o jeden z nejnáročnějších legislativních postupů, které Smlouva stanoví;

6. konstatuje, že v tomto legislativním aktu stanoví Rada mimo jiné strop vlastních zdrojů a může vytvořit nové kategorie vlastních zdrojů nebo některou ze stávajících kategorií zrušit; zdůrazňuje, že i když nemá rozhodnutí o vlastních zdrojích datum skončení platnosti, je bezprostředně spjato s příslušným VFR, který stanoví maximální výši výdajů pro příslušné období;

7. připomíná, že Lisabonskou smlouvou byla zavedena nová ustanovení týkající se prováděcích právních předpisů k vlastním zdrojům, která dávají Radě možnost přijmout nařízení, po obdržení souhlasu Parlamentu, kvalifikovanou většinou; lituje však toho, že několik prováděcích ustanovení, zvláště těch, která se týkají výpočtu výše zdrojů z HND, i nadále zůstává v rozhodnutí o vlastních zdrojích; vyzývá proto k plynulejšímu postupu přijímání rozhodnutí o vlastních zdrojích; vyzývá Radu a Komisi, aby v rámci příští revize Smlouvy podpořily požadavek Parlamentu na změnu článku 311 SFEU za účelem posílení úlohy Parlamentu v postupu přijímání rozhodnutí o vlastních zdrojích;

8. připomíná, že členské státy jsou odpovědné za svou fiskální politiku, a zdůrazňuje, že pravomoc vybírat daně je samým základem svrchovanosti členských států; zdůrazňuje, že reforma vlastních zdrojů EU nepředstavuje přenesení svrchovanosti členských států v této oblasti, ale spíše uvádí stávající systém do souladu s duchem a literou Smluv EU;

II. DŮVODY REFORMY SOUČASNÉHO SYSTÉMU VLASTNÍCH ZDROJŮ

i. *Potřeba vyřešit nedostatky stávajícího systému*

9. zdůrazňuje, že současný systém vlastních zdrojů je velice složitý, nespravedlivý, netransparentní a pro občany EU naprosto nepochopitelný; upozorňuje zejména na neprůhlednost výpočtů slev členských států a mechanismů oprav, které se vztahují na systém vlastních zdrojů nebo na statistický zdroj založený na DPH; zdůrazňuje navíc, že tento systém nepodléhá účinné parlamentní kontrole na úrovni EU a ve své podstatě postrádá demokratickou legitimitu a odpovědnost;

10. zdůrazňuje, že způsob, jakým se systém vlastních zdrojů vyvíjel a postupně nahrazoval skutečné vlastní příjmy tzv. „příspěvky členských států“, klade nepřiměřený důraz na čistou bilanci členských států, a do značné míry tak přehlíží přínos rozpočtu EU k plnění společných evropských cílů ve prospěch všech občanů EU; vyjadřuje proto politování nad tím, že celkový podíl příspěvků členských států do rozpočtu EU, vypočtený buď na základě HND, nebo jako procentní podíl statistického zdroje založeného na DPH, představuje 83 % celkových příjmů EU;

11. je přesvědčen, že dominance zdroje založeného na HND posílila rozpočtovou logiku „spravedlivé návratnosti“ („juste retour“), která zmonopolizovala diskuse v Radě, a to na příjmové i výdajové straně rozpočtu EU; v této souvislosti upozorňuje na zavedení britské slevy a řady podobných slev a jiných mechanismů oprav na příjmové straně na jedné straně a na neschopnost dohodnout se na dostatečné výši přidělu rozpočtových prostředků pro rozpočet EU v rámci ročního rozpočtového procesu na straně druhé; je toho názoru, že se EU musí odklonit od koncepce čistého provozního salda, neboť v praxi jsou všechny členské státy příjemci z rozpočtu EU;

12. zejména se domnívá, že na rozhodnutí o velikosti ročního rozpočtu EU mají vliv politické a finanční úvahy na úrovni členských států, které omezují jednání o rozpočtu, která často končí jako hra s nulovým výsledkem mezi čistými plátcí a čistými příjemci v Radě; bez ohledu na závazky Unie, včetně závazků přijatých Radou; soudí, že v důsledku toho jsou politiky EU, které vykazují nejvyšší evropskou přidanou hodnotu, často právě těmi oblastmi, ve kterých se navrhuje úspory nákladů, a že tak dochází k oslabení projektu EU jako takového;

Středa, 14. března 2018

13. konstatuje, že příspěvky členských států do rozpočtu EU jsou jasně patrné na výdajové stránce rozpočtů členských států a jsou nezdídko vnímány jako finanční zátěž, která převažuje nad přínosy plynoucími z oblastí výdajů EU, které jsou často méně viditelné; zdůrazňuje v tomto ohledu potřebu napravit stav, kdy veřejnost nemá povědomí o přínosech rozpočtu EU;

14. je proto přesvědčen, že současný systém vlastních zdrojů ve své podstatě porušuje ducha i literu Smlouvy; opakuje svůj dlouholetý postoj, že je nezbytně nutná zásadní reforma zdrojů EU, aby se podařilo sladit financování rozpočtu EU s požadavky Smlouvy a s potřebami Unie jako celku;

ii. **Potřeba zajistit, aby byla Unie schopna financovat své politiky a čelit novým výzvám**

15. zdůrazňuje, že VFR na období po roce 2020 bude muset zajistit řádné financování politik a programů EU s jednoznačnou evropskou přidanou hodnotou, ale také poskytnout další prostředky na zvládnání výzev, které již byly označeny v oblastech, jako je růst a zaměstnanost, změna klimatu, ochrana životního prostředí, konkurenceschopnost, soudržnost, inovace, migrace, kontrola vnějších hranic EU, bezpečnost a obrana;

16. mimoto zdůrazňuje, že je třeba vystříhat se nedostatků, které jeví současný VFR, a od samého počátku poskytnout zdroje v takové výši, aby umožnily Unii plnit její politický program s dostatečným financováním a účinně reagovat na nepředvídané události nebo krize, které mohou vyvstat v průběhu období platnosti příštího finančního rámce; zdůrazňuje potřebu vyřešit opakující se problém nedostatečných prostředků na platby v rámci ročního rozpočtového procesu; připomíná, že ve snaze zvládnout migrační a uprchlickou krizi musela být ve značné míře využita ustanovení VFR o flexibilitě;

17. očekává, že aniž bychom předjímalí finanční vyrovnání, budou důsledky vystoupení Spojeného království z EU významnou výzvou také pro příští VFR a všechna s tím související rozpočtová rozhodnutí; je přesvědčen, že ještě před rozhodnutím o VFR na období po roce 2020 by se měla zacelit „mezera po brexitu“ a současně by se mělo zaručit, že nedojde ke snížení prostředků EU a nebudou negativně ovlivněny programy EU;

18. vítá návrh předsedy Komise Jeana-Clauda Junckera, aby byla v rámci rozpočtu EU vytvořena zvláštní rozpočtová položka věnovaná eurozóně, který zazněl v jeho projevu „o stavu unie“ v Evropském parlamentu a byl podrobněji rozpracován ve sdělení Komise ze dne 6. prosince 2017 o nových rozpočtových nástrojích pro stabilní eurozónu v rámci EU (COM(2017)0822); v této souvislosti žádá, aby rozpočtová kapacita v rámci rozpočtu EU přesahovala stávající stropy;

III. **K PŘIJATELNÉMU A VYVÁŽENÉMU SYSTÉMU VLASTNÍCH ZDROJŮ**

i. **Zásady a předpoklady, které určí vytváření nového systému vlastního zdrojů**

19. v zájmu zajištění stabilních financí na úrovni EU je pro vytvoření transparentního, jednoduššího a spravedlivějšího nového systému vlastních zdrojů, který vychází z prvků stávajícího systému, jež se ukázaly být účinné; domnívá se, že reforma systému vlastních zdrojů by měla vycházet z řady obecných zásad;

20. zdůrazňuje, že je třeba provázat příjmy s cíli politik, zejména s jednotným trhem, energetickou unií a s politikami v oblasti životního prostředí, klimatu a dopravy; v tomto ohledu je přesvědčen, že by se rozpočet EU měl zaměřit na politiky se skutečnou evropskou přidanou hodnotou, jak jsou definovány ve svém usnesení ze dne 24. října 2017 o diskusním dokumentu o budoucnosti financí EU ⁽¹⁰⁾;

21. zdůrazňuje, že z operačního hlediska nelze nové zdroje všechny zavést současně, a upozorňuje na to, že je třeba je zavádět postupně; domnívá se proto, že reforma systému vlastních zdrojů by mohla být zrealizována na základě dvoufázového přístupu: zaprvé zavedením technicky méně složitých vlastních zdrojů, jejichž výběr lze snadno spravovat s přiměřenými náklady, a zadruhé postupným zaváděním jednotlivých dalších nových vlastních zdrojů podle pevného časového rozvrhu, dokud všechny zdroje nebudou řádně zavedeny;

22. domnívá se, že zavedení nových vlastních zdrojů by mělo mít dvojí účel, totiž jednak přinést výrazné snížení podílu příspěvků založených na HND (až o 40 %), čímž vzniknou úspory pro rozpočty členských států, a jednak umožnit financování vyšších výdajů EU v rámci VFR na období po roce 2020 a také zacelit mezeru, která vznikne odchodem Spojeného království z EU; v této souvislosti připomíná, že nové vlastní zdroje nemají za cíl zvýšit celkovou daňovou zátěž daňového poplatníka v EU a zavedení nových vlastních zdrojů by nemělo mít na daňové poplatníky vliv;

⁽¹⁰⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0401.

Středa, 14. března 2018

23. žádá zrušení veškerých slev z odvodů a jejich oprav a zajištění spravedlivého zacházení s členskými státy; v této souvislosti zdůrazňuje, že brexit povede k tomu, že sleva z odvodů pro Spojené království a s ní související „slevy na slevu“ se stanou bezpředmětnými a přestanou existovat, přičemž bude nevyhnutelně zreformovat statistický vlastní zdroj založený na DPH;

24. domnívá se, že tradiční vlastní zdroje, konkrétně cla, zemědělská cla a dávky z cukru a izoglukózy, představují spolehlivý a skutečný zdroj příjmů EU, neboť vyplývají přímo ze skutečnosti, že EU je celní unie, a ze zákonných pravomocí a společné obchodní politiky, které s tím souvisejí; domnívá se proto, že tradiční vlastní zdroje by měly být zachovány jako zdroj příjmů pro rozpočet EU; domnívá se, že sníží-li se podíl nákladů na výběr, které si ponechávají členské státy, větší část tohoto příjmu poplyne do rozpočtu EU;

25. uznává, že příspěvek založený na HND představuje spolehlivý, stabilní a spravedlivý zdroj příjmů do rozpočtu EU a těší se velmi silné podpoře velké většiny členských států; je proto přesvědčen, že tento příspěvek měl být zachován, ale jen jako vyvažující a doplňující zdroj rozpočtu EU, což by ukončilo rozpočtovou logiku „spravedlivé návratnosti“; v této souvislosti zdůrazňuje, že je třeba zajistit stejnou klasifikaci příspěvku založeného na HND ve všech vnitrostátních rozpočtech, a to jako příjem přidělený EU, a nikoli jako výdaj vlád členských států;

ii. **Kritéria použitá k určení nových vlastních zdrojů**

26. sdílí stanovisko ze zprávy Skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje, podle něhož se mají pro určení potenciálních nových vlastních zdrojů zohlednit následující kritéria: rovnost/spravedlnost; efektivita; dostatečnost a stabilita; transparentnost a srozumitelnost; demokratická odpovědnost a rozpočtová kázeň; zaměření na evropskou přidanou hodnotu; zásada subsidiarity a fiskální svrchovanost členských států a omezení politických transakčních nákladů;

27. vyzývá Komisi, aby na tomto základě prozkoumala možnost zavedení následujícího souboru nových vlastních zdrojů;

iii. **Soubor potenciálních nových vlastních zdrojů**

a. *Cíl: konsolidace jednotného trhu, zvýšení jeho transparentnosti a zlepšení rovnosti podmínek*

– *Daň z přidané hodnoty*

28. připomíná, že daň z přidané hodnoty se již od jejího zavedení před téměř 50 lety používá jako základ pro výpočet jednoho z vlastních zdrojů rozpočtu EU a že tento zdroj v současné době představuje 12 % příjmů EU;

29. konstatuje však, že stávající systém má závažné nedostatky: zdroj se vypočítává na statistickém základě; je zbytečně složitý a nemá přímou vazbu na občany; představuje pouze převod části příjmů vybraných členskými státy, a nepřináší tudíž žádnou přidanou hodnotu oproti zdroji založenému na HND; a základ pro výpočet příspěvků není transparentní a neexistuje rovnost mezi daňovými poplatníky;

30. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že úřad OLAF v členských státech opakovaně zjistil závažné případy celních podvodů, které vedly k významným ztrátám příjmů pro rozpočet Unie; poukazuje na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 19/2017 nazvanou „Dovozní postupy: nedostatky v právním rámci a neúčinné provádění mají dopad na finanční zájmy EU“ a je znepokojen skutečností, že podvodníci by mohli i nadále mezi členskými státy nacházet „nejslabší článek“ jako vstupní bod do celní unie a že ztráty pro rozpočet Unie by mohly pokračovat i během příštího VFR; vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly nezbytná opatření k zastavení těchto aktivit, které poškozují rozpočet Unie;

31. připomíná legislativní návrh z roku 2011 týkající se nového zdroje založeného na DPH, který by vedl k používání pevné celounijní sazby vycházející z čisté hodnoty dodávek zboží a služeb nebo z dovozů zboží, na něž by se vztahovala standardní společná sazba DPH; konstatuje, že ačkoli tento návrh neprošel, vybídla Evropská rada v únoru 2013 Radu, aby na tomto spisu dále pracovala; domnívá se, že současná situace nabízí příležitost k případnému posunu v této věci;

32. vítá návrh skupiny na vysoké úrovni týkající se její představy o vlastním zdroji vycházejícím z DPH, který usiluje o jeho zjednodušení, snížení administrativních nákladů s ním spojených a posílení vazby mezi politikou EU v oblasti DPH a skutečnými příjmy z DPH;

Středa, 14. března 2018

33. bere na vědomí akční plán Komise v oblasti DPH („Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí“), který byl zveřejněn dne 7. dubna 2016 (COM(2016)0148), a následný návrh ze dne 4. října 2017 týkající se několika základních zásad a klíčových reforem v oblasti DPH v EU; podporuje důkladnou reformu systému DPH v EU, která by měla usilovat o rozšíření daňové základny, omezení prostoru pro podvody, snížení nákladů na dodržování předpisů a vytváření nových příjmů; domnívá se, že část těchto nových příjmů by měla být přidělena do rozpočtu EU;

34. domnívá se, že zjednodušený zdroj založený na DPH by se měl zakládat na společném jmenovateli systémů DPH v celé EU, a konstatuje, že by tudíž neodstranil veškerá národní specifika, která jsou z řady důvodů opodstatněná;

35. je zastáncem stanovení jednotné sazby (1 % až 2 %) odvodů z příjmů z reformované DPH, které by v plné míře vybíraly správní orgány členských států coby vlastní zdroj Unie; domnívá se, že by takovýto systém mohl EU poskytovat významné a stabilní příjmy při omezených správních nákladech;

36. zdůrazňuje, že Komise již předložila legislativní návrhy na významnou reformu pravidel EU týkajících se DPH a že se v roce 2018 očekávají další iniciativy; trvá na tom, že je třeba reformu DPH dokončit co nejdříve, a to nejpozději před začátkem příštího VFR;

37. žádá Komisi, aby do doby, než budou přijaty příslušné právní předpisy týkající se DPH, předložila návrh reformovaného vlastního zdroje založeného na DPH v rámci nadcházejícího legislativního balíčku o vlastních zdrojích EU; je přesvědčen, že by tento návrh měl zohlednit nejdůležitější výsledky reformy DPH, o níž se právě jedná;

– *Daň z příjmů právnických osob*

38. připomíná, že Parlament ve svém usnesení ze dne 6. července 2016 o daňových rozhodnutích a jiných opatřeních podobných svojí povahou nebo účinkem ⁽¹⁾ naléhavě vyzval Komisi, aby předložila návrh společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob „spolu s vhodným a spravedlivým distribučním klíčem, jenž by představoval ucelené řešení, jak odstranit škodlivé daňové praktiky v Unii, zajistil by jasnost a jednoduchost pro podniky a usnadnil by jim přeshraniční hospodářské činnosti v rámci Unie“;

39. bere na vědomí návrhy Komise týkající se společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob a připomíná svůj požadavek, aby byl tento konsolidovaný základ po přechodném období rozšířen na všechny společnosti; zdůrazňuje, že stávající návrhy týkající se společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob by měly rovněž zahrnovat digitální ekonomiku; na základě těchto návrhů navrhuje, aby bylo k digitální přítomnosti společností přistupováno stejně jako k její fyzické provozovně, a to na základě definice a určení stále digitální provozovny;

40. souhlasí s posouzením Skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje, podle něž může být společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob základem pro nový vlastní zdroj, neboť splňuje všechna kritéria stanovená touto skupinou; zdůrazňuje, že společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob je také klíčovým prvkem v rozvoji jednotného trhu, který je evropským veřejným statkem, neboť brání jak nevhodné daňové soutěži mezi členskými státy, tak i daňové optimalizaci poškozující rovné podmínky;

41. připomíná, že daňové úniky ve všech svých podobách zapřičiňují, že EU ročně podle odhadů Komise přichází o 1 bilion EUR; zdůrazňuje, že nevybrané daňové příjmy je nutné vymáhat prostřednictvím koordinované politiky boje proti podvodům a daňovým únikům a rámce založeného na transparentnosti, spolupráci a koordinaci;

42. žádá Komisi, aby s přihlédnutím k závěrům přezkumu směrnice o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob předložila návrh na vytvoření nového vlastního zdroje rozpočtu Unie, který bude vypočítán na základě příjmů členských států plynoucích ze společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob; je nakloněn stanovení jednotné sazby odvodů z příjmů ze společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob, jež budou vybírány jako vlastní zdroj; domnívá se, že by takovýto systém mohl EU poskytovat významné a stabilní příjmy při omezených správních nákladech;

– *Ražebné*

43. je toho názoru, že by příjmy plynoucí z výnosů Evropské centrální banky (příjmy ECB z vydávání měny), které tudíž mají přímou vazbu na měnovou unii EU, měly tvořit základ nového vlastního zdroje, místo aby byly vypláceny do státních pokladen; domnívá se, že by tento zdroj měl být přímo navázán na konkrétní rozpočtovou položku přidělenou v rozpočtu EU pro eurozónu;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0310.

Středa, 14. března 2018

b. *Cíl: omezit finanční spekulace a posílit daňovou spravedlnost v odvětvích, která používají nástroje agresivního daňového plánování nebo agresivní daňovou optimalizaci*

– *Daň z finančních transakcí na evropské úrovni*

44. podporuje úsilí skupiny 11 členských států o zavedení daně z finančních transakcí, které vyvíjejí v rámci posílené spolupráce v návaznosti na návrh Komise z roku 2011; naléhavě vyzývá všechny ostatní členské státy, aby se k výše uvedené skupině připojily s cílem zabránit narušení finančních trhů a zajistit hladké fungování jednotného trhu;

45. sdílí závěry posouzení Skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje, podle nichž se může daň z finančních transakcí stát potenciálním základem pro nový vlastní zdroj rozpočtu Unie, je však rovněž třeba prozkoumat i jiné způsoby zdanění finančních aktivit;

46. žádá proto, aby byl vytvořen nový vlastní zdroj rozpočtu Unie, který by se vypočítával na základě zvoleného způsobu zdanění finančních aktivit;

– *Zdanění společností v digitálním odvětví*

47. vítá závěry neformálního zasedání Rady ministrů financí konaného dne 16. září 2017, které v reakci na dopis čtyř ministrů financí vyzývající Komisi, aby prozkoumala „účinná řešení opírající se o koncepci zavedení tzv. „vyrovnávací daně“ z obratu digitálních společností dosaženého v EU“, požadují vypracování nových pravidel zdanění digitálního odvětví; zdůrazňuje, že Komise ve svém sdělení ze dne 21. září 2017 s názvem „Spravedlivý a efektivní daňový systém v Evropské unii pro jednotný digitální trh“ opětovně potvrdila, že společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob poskytuje rámec umožňující revizi pravidel ve prospěch moderní a stabilní úpravy zdanění digitálních společností, jakož i řešení daňových problémů představovaných digitální ekonomikou; požaduje koordinovaný přístup na úrovni EU, a to i ke krátkodobým řešením, který by zabránil narušením jednotného trhu způsobeným jednostrannými opatřeními a vzniku daňových rážů pro digitální společnosti;

48. souhlasí s tím, že by digitální ekonomika měla mít moderní a stabilní fiskální rámec, aby bylo možné stimulovat inovace, bojovat s roztržitostí trhu a nekalou hospodářskou soutěží a umožnit všem zúčastněným stranám těžit z nových spravedlivých a vyvážených podmínek, přičemž je třeba zajistit, aby digitální platformy a společnosti platily svůj podíl daňových závazků tam, kde vytvářejí zisky; kromě toho zdůrazňuje, že je zásadní zajistit daňovou jistotu pro podnikatelské investice za účelem odstranění stávajících nedostatků a zabránění vzniku nových daňových mezer na jednotném trhu;

49. domnívá se, že je mimořádně důležité přijmout daňová opatření pro oblast digitálního trhu, aby se omezily daňové úniky, narušování daňového režimu, agresivní daňové plánování či systémy daňové optimalizace, ale i zneužívání evropských mechanismů s cílem vyhnout se placení daní; domnívá se, že tyto praktiky narušují hospodářskou soutěž na jednotném trhu a připravují členské státy o daňové příjmy, které jim náleží;

50. v zásadě žádá, aby byl vytvořen nový vlastní zdroj pro rozpočet Unie, který se bude vybírat z transakcí v digitální ekonomice; domnívá se však, že s ohledem na probíhající důležitá jednání na úrovni EU i OECD je příliš brzy na to rozhodnout, jak přesně budou opatření pro zavedení takového zdroje vypadat;

51. je nicméně přesvědčen, že veškerá opatření přijatá orgány EU, jako jsou systémy registrace nebo sledování či regulační mechanismy, by měla okamžitě umožnit výběr cel či poplatků ve prospěch unijního rozpočtu na základě jejich evropské přidané hodnoty; domnívá se, že jde o veřejné statky EU, které podle Skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje poskytují základ pro zavedení poplatku, který představuje „jiný příjem“ vycházející z politik Unie;

c. *Cíl: podporovat transformaci energetiky a boj proti globálnímu oteplování*

– *Environmentální daň a poplatky*

52. potvrzuje, že boj proti změně klimatu, jakož i přechod k udržitelnému, oběhovému a nízkouhlíkovému hospodářství a společně dohodnuté cíle energetické unie patří k hlavním cílům politik EU;

53. opětovně vyjadřuje své přesvědčení o tom, že pouze společné daně z energie nebo ekologické daně na úrovni EU mohou zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi podniky a řádné fungování jednotného trhu, a stát se tak hnací silou přechodu k modelu progresivnějšího a udržitelnějšího rozvoje;

Středa, 14. března 2018

54. zdůrazňuje význam ekologického zdaňování jako obzvláště vhodného mechanismu přispívání k vlastním zdrojům EU; vyzývá Komisi, aby dále začlenila návrhy na další ekologické vlastní zdroje, jak uvádí zpráva Skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje a komisař odpovědný za rozpočet EU, které budou v souladu s určitými politikami Unie, jako je politika v oblasti energií (energetická daň), životního prostředí a klimatu (pohraniční mechanismus kompenzačních opatření v souvislosti s uhlíkem, daň z plastu a systém obchodování s emisemi (ETS)) a dopravy (daně z pohonných hmot a letenek), s cílem podpořit další budoucí vlastní zdroje Unie;

55. vyzývá k tomu, aby byl jako nový vlastní zdroj EU zvážen odvod významného podílu příjmů z dražeb ETS od fáze 4 (2021) dále; připomíná, že tato možnost byla prodiskutována ve Skupině na vysoké úrovni pro vlastní zdroje a výslovně ji také navrhuje Komise ve svém sdělení ze dne 14. února 2018 nazvaném „Nový, moderní víceletý finanční rámec pro Evropskou unii, která efektivně naplňuje své priority po roce 2020“ (COM(2018)0098); vyzývá zároveň k tomu, aby byl jako nový vlastní zdroj rozpočtu EU zaveden pohraniční mechanismus kompenzačních opatření v souvislosti s uhlíkem, jenž by měl rovněž vést k zajištění rovných podmínek v mezinárodním obchodu a k omezení přesouvání výroby do zahraničí a současně internalizovat náklady spojené se změnou klimatu do cen dováženého zboží;

56. vyzývá Komisi, aby zvážila, zda na úrovni EU nezavést poplatek z plastových a jednorázových předmětů s cílem podpořit využívání udržitelnějších alternativ;

57. je toho názoru, že vlastní zdroje založené na dani z elektřiny by se překrývaly s oblastí působnosti systému ETS a vyvolaly by obavy, pokud jde o stabilitu investičních podmínek a finanční zátěž pro domácnosti;

58. domnívá se, že v případě jakéhokoli nadměrného zatížení určitého členského státu, k němuž by došlo na základě jednoho z vlastních zdrojů, by bylo možné tuto zátěž zmírnit s využitím dodatečné podpory poskytované souladu s cíli Unie prostřednictvím programů EU, jejíž trvání i výše by byly omezeny; zdůrazňuje, že takovou podporu není možné poskytovat prostřednictvím zavedení jakýchkoli nových slev či korekcí na příjmové straně rozpočtu EU;

59. zdůrazňuje, že zavedení daní nebo poplatků souvisejících s životním prostředím by nemělo mít vliv na právo členských států stanovit podmínky pro využívání svých energetických zdrojů, volit mezi různými energetickými zdroji a určovat základní strukturu svého zásobování energií;

iv. *Jiné zdroje příjmů*

60. připomíná, že ačkoli by vlastní zdroje měly být hlavní složkou rozpočtových příjmů EU, doplňují je nicméně zdroje, které se podle článku 311 SFEU nazývají „jiné příjmy“ a které zahrnují: daň, kterou platí zaměstnanci EU ze svých platů; příjmy ze správních operací orgánů, jako jsou výnosy z prodeje zboží, nájmu a pronájmu, poskytování služeb a bankovních úroků; příspěvky třetích zemí na určité programy EU; úroky z prodlení; pokuty, které platí společnosti, u nichž bylo většinou zjištěno, že porušují pravidla hospodářské soutěže EU; a příjmy z výpůjčních a úvěrových operací EU;

61. konstatuje, že zůstatek z každého rozpočtového roku se v případě přebytku zahrnuje do rozpočtu na další rok jako příjem, a že jiné příjmy, zůstatky a technické úpravy, včetně přebytku z předchozího roku, činí přibližně 6 % celkových příjmů; zdůrazňuje, že v posledních letech sestávaly „jiné příjmy“ převážně z pokut, které samy o sobě představují 2,5 % celkových příjmů (vyjma účelově vázaných příjmů);

62. vyjadřuje politování nad tím, že potenciál těchto jiných příjmů byl dosud v rámci diskuse o financování EU zanedbáván; je přesvědčen, že ačkoli tyto příjmy nepředstavují alternativu k jiným vlastním zdrojům kvůli své výši, kolísavosti a nepředvídatelnosti, jsou nicméně možným prostředkem k pokrytí zvýšených finančních potřeb v příštím VFR;

63. připomíná, že právní postupy, kterými se tyto příjmy a případné změny řídí, jsou pružnější než postupy týkající se vlastních zdrojů, neboť nejsou stanoveny v rozhodnutí o vlastních zdrojích, ale v sekundárních právních předpisech, takže nepodléhají požadavku jednotnosti;

64. připomíná svůj dlouhodobý postoj, podle něž by veškeré příjmy pocházející z pokut uložených společností za porušení pravidel hospodářské soutěže EU nebo v souvislosti se zpožděnými platbami příspěvků členských států do rozpočtu EU měly představovat dodatečný příjem pro rozpočet EU, aniž by to znamenalo odpovídající snížení příspěvků založených na HND;

Středa, 14. března 2018

65. za tímto účelem požaduje vytvoření zvláštní rezervy v rozpočtu EU, která bude postupně naplněna prostřednictvím všech druhů nepředvídaných jiných příjmů a řádně přenesena, aby v případě potřeby sloužila jako další možnost financování; domnívá se, že by tato rezerva měla být vyčleněna na zvláštní nástroje VFR a na základě rozhodnutí rozpočtového orgánu by měla poskytovat možnost dalšího navýšení, a to jak prostředků na závazky, tak prostředků na platby;

66. zdůrazňuje potenciál, který mají pro rozpočet EU poplatky potřebné k provádění politik EU, a zejména evropských programů, jako je například budoucí evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) pro státní příslušníky třetích zemí; domnívá se, že v určitých případech by takovéto příjmy mohly být vyčleněny na stejnou politiku nebo účel; domnívá se, že o tomto druhu potenciálních příjmů by mělo být uvažováno systematictěji v souvislosti s generací programů a politik EU po roce 2020 s cílem zajistit dodatečný zdroj příjmů pro rozpočet EU;

67. zdůrazňuje, že v roce 2016 činily účelově vázané příjmy pro decentralizované agentury EU, jako jsou poplatky a platby od průmyslových odvětví a příspěvky z vnitrostátních rozpočtů, přibližně 1 miliardu EUR; žádá Komisi, aby v příštím VFR navrhla jednotný přístup, pokud jde o financování agentur prostřednictvím poplatků;

o

o o

68. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
